

विद्यां शल पङ्कज वै व-

(२)

॥

घ्नराजं नमामि ॥ ६ ॥ गणेशाय नमः प्रह्ला-
जिह्वताम्बुजभानवे । सितदंष्ट्रांकुरस्फातिवि-
घ्नैघतिमिरेन्दवे । ७ । विघ्नेशो नः स पायाद्वि-
हृतिषु जलधिं पुष्कराग्रेण पीत्वा यः समु-
दधृत्य हस्तं वमति तदखिलं दृश्यते व्योम्नि
देवैः । काप्यम्भः कापि विष्णुः कचन कम-
लभूः काप्यनन्तः कच श्रीः काप्यौर्वः काधरा-
शैलाः कचन मणिगणाः कापि नक्रादिनीला-
त्वाः ॥ ८ ॥ विघ्नेशं विश्ववन्द्यं सुविपुलयशस-
लोकरक्षाप्रदक्षं सच्चात्सर्वापदासु प्रशमन-
सुमतिं पार्वतीप्राणसूनुम् । प्रायः सर्वासुरे-
न्द्रेः सुसरसुनिगणैः साधुकैः पूज्यमानं का-
न्तुं मधुं कैटभं नालं शमनं विघ्नराजं न-

मभोरपत्यो भुजगपतितनुस्पर्धिवर्धिष्णुहस्तः
 त्रैलोक्याश्चर्यमूर्तिः स भवतु सततं भूतये कु-
 अगस्यः ॥ १० ॥ दयाकर दयारूप दयामू-
 र्ते दयावते । जगतां तु दयाकर्त्रे सर्वकर्त्रे न-
 मोस्तु ते ॥ ११ ॥ कर्मणा मनसा वाचा ये प्रप-
 न्ना विनायकम् ! ते तरन्ति महाघोरं संसारं
 वनेष्वर्जिताः ॥ १२ ॥ सगर्भमभेद्यजाताय
 स्तरूपेण तिष्ठते । धात्रा कृतप्रणामाय ग-
 णाधिपतये नमः ॥ १३ ॥ नमो नमो गज-
 न्द्राय एकदन्तधराय च । नम ईश्वरपुत्राय
 गणेशाय नमो नमः ॥ १४ ॥ माता यस्य उ-
 मादेवी पिता यस्य महेश्वरः । सूर्यको वाहनं
 यस्य स नः पायाद्गुप्ती माहंषात्तमाहुः संस्था

माद्यम् ॥ १६ ॥ रक्ताङ्गुरागं परश्वक्षमाला-
 खदन्तपाणिं सितलङ्घुपात्रम् । गजान-
 नं सिंहरथाधिरूढं गणेश्वरं विघ्नहरं नमामि
 ॥ १७ ॥ संसिद्धयर्थनमत्सुरासुरमिलत्मौ-
 लिस्थितप्रोल्लसत् - सद्रत्नप्रभवप्रकृष्टविभ-
 वप्रेङ्खन्मयूखाज्ज्वलत् । श्रेयो विघ्नमहाभ-
 यप्रशमने दिव्यं यदेकौषधं भूयान्नो द्विर-
 दाननांघ्रिकमलद्वन्द्वं तदिष्टाप्तये ॥ १८ ॥ वि-
 भ्रत्पञ्चमुखानि योयमुदितः स्वातन्त्र्यमा-
 त्रात्मना शक्तेर्वैभवतः परप्रतिहतद्वैतारूढ-
 विघ्नव्ययः । एकीभूतमुखः सकारणगणा-
 नुग्राहिणा तेजसा देवः संप्रति भासतां म-
 यि यथातत्त्वं गणाधीश्वरः ॥ १९ ॥ बालो-
 बालपराक्रमः सुरगणैः संप्रार्थ्यसेहर्निशं
 गायन्किंपुरुषाङ्गणाविरचितैः स्तोत्रैरभिष्टु-
 यसे । हाहाहूहुकलुम्बुस्रभृसिभिस्तु गी-

यसे नारदस्तोत्रैरद्भुतचैष्टितैः प्रतिदिनं प्रो-
 ष्ढोष्यसे सामभिः ॥ २० ॥ त्वां नमन्ति
 सुरसिद्धचारणास्त्वां यजन्ति निखिला द्वि-
 जातयः । त्वां पठन्ति मुनयः पुराविदस्त्वां
 स्मरन्ति यतयः सनातनाः ॥ २१ ॥ परं
 पुराणं गुणिनं महान्तं हिरण्यमयं पुरुषं यो-
 गगम्यम् । यमामनन्त्यात्मभुवं मनीषिणो
 विपश्चितं कविमप्यक्षयं च ॥ २२ ॥ ओं
 गणानान्त्वा गणपतिं सुरेन्द्रं कविं कवी-
 नामतिमेध्यविग्रहम् । जेष्टराजमृषभं के-
 तुमेकमानःशृण्वन्नूतिभिः सीद शश्वत ॥
 ॥ २३ ॥ नमो नमो वाङ्मनसातिभूमये
 नमो नमो वाङ्मनसैकभूमये । नमो न-
 मोनन्तदयैकसिन्धवे नमो नमोनन्तसुखै-
 कदायिने ॥ २४ ॥ नमो नमः शाश्वतशा-
 न्तिहन्तये क्षमादयापूरितचारुचेतसे । न

जन्द्ररूपाय गणेश्वराय ते परस्य पुंसः प्र-
 थमाय सूनवे ॥ २५ ॥ नमो नमः कार-
 णकारणाय ते नमो नमो मङ्गलमङ्गला-
 त्मने । नमो नमो वेदविदा मनीषिणामु-
 पासनीयाय नमो नमो नमः ॥ २६ ॥
 हस्तीन्द्राननमिन्दुचूडमरुणच्छायं त्रिनेत्रं
 रसादाश्लिष्टं प्रियया सपद्मकरया स्वाङ्कु-
 स्थया सन्ततम् । बीजापूरगदाधनुस्त्रिशि-
 खयुक्चक्राब्जपाशोत्पलब्रीह्यग्रस्थविषाणर-
 त्तकलशां हस्तैर्वहन्तीं भजे ॥ २७ ॥
 देवं स्थूलतनुं गजेन्द्रवदनं लम्बोदरं सु-
 न्दरं विघ्नेशं मदगन्धलोलमधुपव्यालोल-
 गण्डस्थलम् । दन्ताघातविदारिताहितज-
 नं सिन्दूरशोभाकरं वन्दे शैलसुतासुतं ग-
 णपतिं सिद्धिप्रदं कामदम् ॥ २८ ॥ द्वि-
 चतुर्दशवर्णमृषिताङ्गं मुसलाम्भोजधरं म-

होपवीतम् । द्विमृगाधिपगामिनं त्रिनेत्रं ह-
 रपुत्रं द्विरदाननं भजेहम् ॥ २६ ॥ जटा-
 मुकुटमण्डितं त्रिनयनं परं षड्भुजं सती-
 सरनिवासिनमसुरनाशिनं लोहितम् । वरा-
 भयपिनाकिनं त्वसिकपालभृच्छूलिनं ग-
 णैर्वृतगणेश्वरं कमलगं च भीमाकृतिम्
 ॥ ३० ॥ गजाननं भूतगणादिसेवितं कपि-
 त्थजाम्बूफलसारभक्षणम् । उमापतेः शोक-
 विनाशकारणं नमामि विघ्नेश्वरमाशु सिद्धि-
 दम् ॥ ३१ ॥ लम्बोदरैकवदनः कमलासन-
 स्थश्चन्द्रार्धमौलिरमलो भुजगेन्द्रहारः । भी-
 मोष्टबाहुर्दुदितार्कमरीचिरष्टसिद्धिप्रदो भव-
 तु वाञ्छितसिद्धिदो नः ॥ ३२ ॥ हिमाद्रि-
 शीतं द्विभुजं भुजङ्गैः परेतगात्रं शिखिविष्ट-
 रस्थम् । नगेन्द्रकन्याप्रियपुत्रमाद्यं हृदि
 स्मरन्भाष्टप्रद कुमारम् ॥ ३३ ॥ ध्यायद्वा-

लदिवाकरद्युतिनिभं दैत्येन्द्रशत्रुं तथा दे-
 न्द्रप्रमुखप्रशस्तयशसं देदीप्यमानं दिवि ।
 सुग्रीवादिसमस्तवानरयुतं स्वव्यक्ततत्त्वप्रि-
 यं संरक्तायतलोचनं पवनजं रुद्रात्मजं चि-
 न्तये ॥ ३४ ॥ योभ्यर्चितः सुरगणैर्वरसि-
 द्धिहेतोश्छेतुं भयानि च करे परशुं दधानः ।
 देवः सशम्भुदयितापरिवर्धितश्रीर्विघ्नान्नि-
 वारयतु वारणराजवक्त्रः ॥ ३५ ॥ श्रीगणेशं
 नमो यस्य प्रसादात्प्राप्तबुद्धयः । प्रौढबुद्धिषु
 हृष्यन्ति मादृशा अपि वालिशाः ॥ ३६ ॥

श्रीगणाधिपतये नमो नमः

अद्रिराजजेषुपुत्र हे गणेश विघ्नहन्

पद्मयुग्मदन्तलघुपात्रमाल्यहस्तक ।

सिंहयुग्मवाहनस्थ भालनेत्रशोभित

कल्पवृक्षं दानदत्तं भक्तैश्च रक्ष मां ॥ १ ॥

एकदन्त वक्रतुण्ड नागयज्ञसूत्रक

सोमसूर्यवह्निमेयमानमातृनेत्रक ।

रत्नजालचित्रमाल भालचन्द्रशोभित

कल्पवृक्ष दानदक्ष भक्तरक्ष रक्ष माम् ॥ २ ॥

वह्निःसूर्यसोमकोटिलक्षतेजसाधिक

द्योतमानविश्वहेतिवेचिवर्गभासक ।

विश्वकर्तृविश्वभर्तृविश्वहर्तृवन्दित

कल्पवृक्ष दानदक्ष भक्तरक्ष रक्ष माम् ॥ ३ ॥

स्वप्नभावभूतभव्यभाविभावभासक

कालजालवद्धवृद्धबाललोकपालक ।

ऋद्धिसिद्धिबुद्धिवृद्धिभुक्तिमुक्तिदायक

कल्पवृक्ष दानदक्ष भक्तरक्ष रक्ष माम् ॥ ४ ॥

मूषकस्थ विघ्नभक्ष्य रक्तवर्णमाल्यधृत

मोदकादिमोदितास्य देववृन्दवन्दित

स्वर्णादीसुपुत्र रौद्ररूप दैत्यमर्दन

कल्पवृक्ष दानदक्ष भक्तरक्ष रक्ष माम् ॥ ५ ॥

ब्रह्मशम्भुविष्णुजिष्णुसूर्यसोमचारण-

देवदैत्यनागयक्षलोकपालसंस्तुत

ध्यानदानकर्मधर्मयुक्त शर्मदायक

कल्पवृक्ष दानदक्ष भक्तरक्ष रक्ष माम् ॥ ६ ॥

आदिशक्तिपुत्र विघ्नराज भक्तशङ्कर

दीनानाथदीनलोकदैत्यदुःखनाशक ।

अष्टसिद्धिदानदक्ष भक्तवृद्धिदायक

कल्पवृक्ष दानदक्ष भक्तरक्ष रक्ष माम् ॥ ७ ॥

शैवशक्तिसाङ्ख्ययोगशुद्धवादिकीर्तित

बौद्धजैनसौरकार्मपञ्चरात्रतर्कित ।

वल्लभादिशक्तियुक्त देव भक्तवत्सल

कल्पवृक्ष दानदक्ष भक्तरक्ष रक्ष माम् ॥ ८ ॥

देवदेव विघ्ननाश देवदेवसंस्तुत

देवशत्रुदैत्यनाश जिष्णुविघ्नकीर्तित ।

भक्तवर्गपापनाश बुद्धबुद्धिचिन्तित

कल्पवृक्ष दानदक्ष भक्तरक्ष रक्ष माम् ॥ ९ ॥

श्रीगणेश लोकपालपूजितांघ्रियुग्मक
 धन्यलोकदैन्यनाश पाशराशिभेदक
 रम्यरक्त धर्मसक्तभक्तचित्तपापहन्
 कल्पवृक्ष दानदक्ष भक्तरक्ष रक्ष० ॥ १० ॥
 ये पठन्ति विघ्नराजभक्तिरक्तचेतसः
 स्तोत्रराजमेनसोपयुक्तशुद्धतेजसः ।
 ईप्सितार्थमृद्धिसिद्धिमत्र सिद्धभाषिताः
 प्राप्नुवन्ति ते गणेशपादपद्मभाषिताः ॥ ११ ॥

इति श्रीगणेशगाथास्तोत्रम् ॥

दे वी स्तु तिः

ओं भक्तानुग्रहकारिणी भगवती देवाधिदेवे-
 श्वरी दीनानाथकृपावती स्वजननी भक्ता-
 नुरक्ता सती । ओंकाराक्षरवासिनी सुरनु-
 ता सर्वेश्वरी सर्वदा भूयान्नो वरदा सदा
 ह्यभयदा कामेश्वरी कामदा ॥ १ ॥ वरां-
 कुशौ पाशमभीतिमुद्रां करैर्वहन्तीं कमला-
 सनस्थाम् । बालार्ककोटिप्रतिमां त्रिनेत्रां
 भजेहमाद्यां भुवनेश्वरीं ताम् ॥ २ ॥ शङ्ख-
 त्रिशूलशरचापकरां त्रिनेत्रां तिग्मेतरांशु-
 कलयाविकसत्किरीटाम् । सिंहस्थितामसु-
 रसिद्धनुतां च दुर्गां दूर्वानिभां दुरितदुःखह-
 रां नमामि ॥ ३ ॥ माता भवानी च पिता
 भवानी बन्धुभवानी च गुरुभवानी । वि

द्या भवानी द्रविणं भवानी यतो यतो या-
 मि ततो भवानी ॥ ४ ॥ श्रीशङ्खचक्रमुस-
 लाम्बुजयुग्महस्तां नागेन्द्रहारवलयार्द्धित-
 कण्ठमालाम् । सिन्दूरकुंकुमसहस्रमरीचि-
 दीप्तां श्रीशारिकां त्रिनयनां हृदये स्म-
 रामि ॥ ५ ॥ बालार्ककोटियुतिमिन्दुचूडां
 वरासिचक्राभयबाहुमाद्याम् । सिंहाधिरू-
 ढां शिववामदेहलीनां भजे चेतसि शारि-
 केशीम् ॥ ६ ॥ या कुन्देन्दुतुषारहारधव-
 ला या श्वेतपद्मासना या वीणावरदण्डम-
 ण्डितकरा या शुभ्रवस्त्रान्विता या ब्रह्माचशु-
 तशङ्करप्रभृतिभिर्देवैस्सदा वन्दिता सा मां
 पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाड्यापहा
 ॥ ७ ॥ या श्रीर्वेदमुखी तपःफलमुखी नि-
 त्यं च निदामुखी नानारूपधरी सदा जय-
 हरी विद्याधरी शङ्करी । गौरी पीनपयोध-

री रिपुहरी मालास्थिमालाधरी सा मां पा-
 तु सरस्वती भगवती निःशेषजाड्यापहा ॥
 ८ ॥ या देवी शिवकेशवादिजननी या वै ज-
 गद्रूपिणी या ब्रह्मादिपिपीलिकान्तजनता-
 नन्दैकसन्दायिनी । या पञ्चप्रणमद्विरेफन-
 लिनी या चित्तलामालिनी सा पायात्पर-
 देवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ९ ॥
 या माया मधुकैटभप्रमथिनी या माहिषो-
 न्मूलिनी या धूम्रेक्षणचण्डमुण्डमथिनी या
 रक्ताब्जशिनी । शक्तिः सुम्भानिसुम्भदैत्य-
 दलिनी या सिद्धलक्ष्मी परा सा देवी न-
 वकोटिमूर्तिसहिता मां पातु माहेश्वरी ॥
 १० ॥ या खड्गं डमरुं त्रिशूलपरशु खट्वा-
 डपाशौ गदां चक्रं मुद्गरचापबाणवरदा-
 भीतीः कपालांकुशौ । धत्ते तोमरपुस्तके
 च मुसलं दोभिर्दशैः साष्टकैर्देवीभिः परि-

वारिता शशिधरा सा शारिका पातु नः ॥

११ ॥ बीजैः सप्तभिरुज्ज्वलाकृतिरसौ या

सप्तसप्तियुतिः सप्तर्षिप्रणतांघ्रिपङ्कजयुगा

या सप्तलोकार्तिहृत् । प्रेतप्रायमपञ्जरं कृ-

त्वती प्रद्युम्नमुन्मोचितुं देवीसप्तकसंयु-

ता भगवती श्रीशारिका पातु नः ॥ १२ ॥

ब्रह्माणं च पुरन्दरं शिवहरी देवान्समस्ता-

न्मुनीन् या दृष्ट्या दयया विलोकयति सा

देव्यम्बिका पार्वती । चक्रस्था निजबोध-

भासितजगच्छान्तात्मिका सर्वगा सान्द्रा-

नन्दप्रदा परा भगवती पायात्सदा शारि-

का ॥ १३ ॥ भक्तानां सिद्धिधात्री नलिन-

युगकरा श्वेतपद्मासनस्था लक्ष्मीरूपा त्रि-

नेत्रा हिमकरवदना सर्वदैत्येन्द्रहत्री । वा-

गीशी सिद्धिकर्त्री सकलमुनिजनैः सेविता

या भवानो नौमि त्वां नौम्यहं त्वां हरिह-

रनमितां शारिकां नौमि नौमि ॥ १४ ॥ किं
 किं दुःखं दनुजदलनि क्षीयते न स्मृता-
 यां का का कीर्तिः कुलकमलनि ख्याप्यते
 न स्तुतायाम् । का का सिद्धिः सुरवरनुते
 प्राप्यते नार्चितायां कं कं योगं त्वयि न चि-
 नूते चित्तमालम्बितायाम् ॥ १५ ॥ आर-
 क्ताभां त्रिनेत्रां मणिमुकुटवतीं रत्नताटङ्क-
 रम्यां हस्ताम्भोजैः सपाशांकुशमदनध-
 नुःसायकैर्विस्फुरन्तीम् । आपीनोत्तुङ्गवक्षो-
 रुहतटविलुठत्तारहारोज्ज्वलाङ्गीं ध्यायाम्य-
 म्भोरुहस्थामरुणनिवसनामीश्वरीमीश्वरा-
 णाम् ॥ १६ ॥ ज्वालापर्वतसंस्थितां त्रिनय-
 नां पीठत्रयाधिष्ठितां ज्वालाडम्बरभूषितां
 सुवदनां नित्यमदृश्यां जनैः । षट्चक्राम्बु-
 जमध्यगां वरगदाभोजाभयान्विभ्रतीं
 चिद्रूपां सकलार्थदीपनकरीं ज्वालामुखीं

नौम्यहम् ॥ १७ ॥ संसारार्णवतारिणीं र-
 विशशिकोटिप्रभांसु प्रभां पापातङ्कनिवा-
 रिणीं हरिहरब्रह्मादिभिः संस्तुताम् । दा-
 रिद्रयस्य विनाशिनीं सुकृतिनां जाड्यं ह-
 रन्तीं भृशमज्ञानान्धमतेः कवित्वजननीं
 ज्वालामुखीं नौम्यहम् । १८ ॥ ज्वालमु-
 खि महाज्वाले ज्वालापिङ्गलोचने । ज्वा-
 लातेजे महातेजे ज्वालामुखि नमोस्तु ते
 ॥ १९ ॥ नमो भगवति ज्वाले कालि त्रि-
 पुरसुन्दरि । सर्वजीवरक्षाकारे ज्वालामु-
 खि नमोस्तु ते ॥ २० ॥ किं बोध्वतः किं
 परितोन्वधस्ताज्जातेति निर्णेतुमशक्यरू-
 पः । जाज्वल्यमानाविरतं दधातु ज्वाला-
 मुखी मुख्यतमां विभूतिम् ॥ २१ ॥ आ-
 काश-धरिणी देवी पातालेश्वरी ।
 मर्त्यलोके जयादेवी पायातिपरसुन्दरी ॥

२२ ॥ (अघोरव्याधिनाशी च घोररोगविध्वं-
 सिनी । अष्टादशभुजा दुर्गा शारिका श्या-
 मसुन्दरी ॥ २३ ॥ श्रीशारिके शरण्ये त्वं
 मयि दासे कृपां कुरु ॥ चरणं रोगं भयं शो-
 कं रिपून्नाशय सत्वरम् ॥ २४ ॥ प्रद्युम्नशि-
 खरासीनां मातृचक्रोपशोभिताम् । पीठे-
 श्वरीं शिलारूपां शारिकां प्रणमाम्यहम्
 ॥ २५ ॥ अमा चैव तु कामा च चार्वङ्गी
 टङ्कधारिणी । तारा च पार्वती चैव यक्षि-
 णी शारिकाष्टमी ॥ २६ ॥ शान्तिं नयस्या-
 शु जनस्य पापं रिक्तत्वमर्थेन निराकरोषि ।
 कायं निषिञ्चस्यपि भाग्यपूरैः प्रगीयसेऽतः
 खलु शारिका त्वम् ॥ २७ ॥ या देवी स-
 र्वभूतेषु दयारूपेण संस्थिता नमस्तस्यै नम-
 स्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २८ ॥ शारदा
 चरदा देवी मोक्षदात्री सरस्वती नमस्तस्यै

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २६ ॥ तां
 भवानीं भवानीतक्लेशनाशविशारदाम् ।
 शारदां शारदाम्भोजसितसिंहासनां नमः
 ॥ ३० ॥ श्रीश्रीशैले स्थिता या प्रहसितव-
 दना पार्वती शूलहस्ता वह्निसूर्येन्दुनेत्रा
 त्रिभुवनजननी षड्भुजा सर्वशक्तिः । शा-
 ण्डिल्येनोपनीता जयति भगवती भक्ति-
 गम्यानुयाता सा नः सिंहासनस्था ह्याभि-
 मतफलदा शारदा शं करोतु ॥ ३१ ॥ मू-
 लाधाराद्भुतवहकलामिश्रितं भूर्भुवःस्व-
 ब्रह्मस्थानात्परमगहनात्तत्सवितुर्वरेण्यम् ।
 भर्गो देवः शशिकलमये धीमहीत्येकरूपं
 धियो यो नः पिव तदमृतं चोदयान्नः परं
 तत् ॥ ३२ ॥ प्रातः काले कुमारी कुमुद-
 कलिकया जप्यमालां जपन्ती मध्याह्ने प्रौ-
 ढरूपा विकसितवदना चारुनेत्रा विशाला ।

सन्ध्यायां वृद्धरूपा गलितकुचयुगे मुण्डमा-
 लां वहन्ती सा देवी दिव्यदेहा हरिहरन-
 मिता पातु नो ह्यादिमुद्रा ॥ ३३ ॥ पूर्वाह्णे
 भाति रक्ता हुतवहवदना हंसयानैकसंस्था
 मध्याह्णे चापि शुक्ला वृषवरवहना नागय-
 ज्ञोपवीता । कृष्णा चैवापराह्णे गरुडरथधरा
 शङ्खचक्रादिहस्ता सा सन्ध्या पातु नित्यं
 वरशुकवहना ब्रह्मरूपा त्रिकाला ॥ ३४ ॥
 मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलच्छायैर्मुखैस्त्रीक्ष्णै-
 र्युक्तामिन्दुनिबद्धरत्नमुकुटां तत्त्वात्मवर्णा-
 त्मिकाम् । गायत्रीं वरदाभयांकुशकरां शू-
 लं कपालं गुणं शङ्खं चक्रमथारविन्दयुगलं
 हस्तैर्वहन्तीं भजे ॥ ३५ ॥ चतुर्भुजामर्कस-
 हस्रकोटिभां त्रिलोचनां हारकिरीटशोभि-
 ताम् । चतुर्मुखाऽङ्गोपमतां सहोद्वलां वेदे-
 श्वरीं पञ्चमुखीं नमाम्यहम् ३६ ॥ पद्मासन

स्थां करपङ्कजाभ्यां रक्तोत्पले सन्दधतीं
 त्रिनेत्राम् । सम्बिभ्रतीमाभरणानि रक्तां प-
 द्मावतीं पद्ममुखीं नमामि ॥ ३७ ॥ पद्मेश-
 पद्मोद्भवपद्मबन्धुमुखाः सुराः पादरजोऽपि
 यस्याः । चिन्वन्त आस्ता न गताश्च पारं प-
 द्मावती सा मम पद्मगास्ताम् ॥ ३८ ॥ मा-
 तर्नमामि कमले कमलायतान्नि श्रीविष्णु-
 हृत्कमलवासिनि विश्वमातः । क्षीरोदजे
 कमलकोमलगर्भगौरि लक्ष्मि प्रसीद सततं
 नमतां शरण्ये ॥ ३९ ॥ या श्रीः स्वयं सुकृ-
 तिनां भवनेषु लक्ष्मीः पापात्मनां कृतधियां
 हृदयेषु बुद्धिः । श्रद्धा सतां कुलजनप्रभवस्य
 लज्जा तां त्वां नताः स्म परिपालय देवि वि-
 श्वम् ॥ ४० ॥ अक्षयवक्त्रशूङ्गदेषुकुलिशा-
 न्पद्मं धनुष्कुण्डिकां दण्डं शक्तिमसिं च
 चम जलज धराटी सुराभाजनम् । शूलं पा-

शसुदर्शनौ च दधतीं हस्तैः प्रवालप्रभैः सेवे
 सैरिभमर्दिनीमिह महालक्ष्मीं सरोजस्थि-
 ताम् ॥ ४१ ॥ नागाधीश्वरविष्टरां फणिक-
 णोत्तंसोरुरत्नावलीभास्वदेहलतां विभाकर-
 निभां नेत्रत्रयोद्भासिताम् । मालाकुम्भकपा-
 लनीरजकरां चन्द्रार्धमौलिं परां सर्वेश्वर-
 भैरवाङ्गनिलयां पद्मावतीं चिन्तयेत् ॥ ४२ ॥
 रे मूढाः किमयं वृथैव तपसा कायः परि-
 क्लिश्यते यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः किमितरे रि-
 क्तीक्रियन्ते गृहाः । भक्तिश्चेदविनाशिनी
 भगवतीपादद्वयी सेव्यतामुन्निद्राम्बुरुहा-
 तपत्रसुभगा लक्ष्मीः पुगेधावति ॥ ४३ ॥
 तडिद्वल्लीं नित्याममृतसरितं पाररहितां म-
 लोत्तीर्णां ज्योत्स्नां प्रकृतिमगुणग्रन्थिगह-
 नाम् । गिरां दुरां विद्यामविनतकुचां विश्व-
 जननामपयन्तां लक्ष्मीमभिदधाति सन्तो

भगवतीम् ॥ ४४ ॥ आसीना सरसीरुहे
 स्मितमुखी हस्ताम्बुजैर्विभ्रती दानं पद्मयु-
 गाभयौ च वपुषा सौदामिनीसन्निभा ।
 मुक्ताहारविराजमानविपुलस्तुङ्गस्तनोद्भासि-
 नी पायान्नः कमला कटाक्षविभवैरानन्द-
 यन्ती हरिम् ॥ ४५ ॥ देवीं शुद्धस्फुटिकध-
 वलां पञ्चवक्त्रां त्रिनेत्रां दोर्भिर्युक्तां दश-
 भिरभितः शोभितां रत्नहारैः । कायं मु-
 ण्डं सृणिममसृणं शूलमच्छाच्छधारं सा-
 रात्सारं वरमनवरं दक्षहस्तैवहन्तीम् ॥
 ॥ ४६ ॥ उत्खट्वाङ्गं कठिनविकटं टङ्गमू-
 र्जस्वदङ्गं पाशं ज्ञानामृतरसमयं पुस्तकं
 चाभयं च । कामं वामैः शुभकरतलैर्विभ्र-
 तीं विश्ववन्द्यां पद्मां प्रेतोपरिकृतपदां सिद्ध-
 लक्ष्मीं नमामि ॥ ४७ ॥ इत्यादिप्रथ-
 मलहरीमस्वरान्तःप्रवाहगर्भीभूतां त्रिवि-

धमुदितां पञ्चधा प्रस्फुरन्तीम् । सम्यग्दे-
वीं स्फुटिकधवलां शुद्धकुन्देन्दुवर्णां रुद्रा-
रूढां दशभुजयुतां चामगात्रीं नमामि ॥

४८ उद्यद्भास्वत्समाभाविहितरविजयां मु-
ण्डखण्डावनद्धां ज्योतिर्मौलिं त्रिनेत्रां वि-
विधमणिलसत्कुण्डलामण्डिताङ्गीम् । हा-
रग्रैवेयकाश्चीगुणमणिनिलयामेकचित्राम्ब-
राढ्यामम्बां पाशांकुशाढ्याभयवरसकरां
सिद्धिधात्रीं नमामि ॥ ४९ ॥ अक्षसूत्रा-
म्बुजकरामादर्शकलशान्विताम् । मीनप-
द्मासनासीनां वितस्तां शरणं श्रये ॥ ५० ॥
संसारसागरसमुद्धरणैकसारां धर्मध्वजां
शुभफलां व्रतसिद्धिहेतुम् । वैदूर्यशुभ्रम-
णिकाञ्चनगर्भगौरीं त्वां नौमि पापशमनीं
कण्ठां वितस्ताम् ॥ ५१ ॥ तीर्थैश्च कोटि-
गुणितैश्च सहस्रसङ्ख्यैर्गङ्गाप्रयागगयनौमि-

षण्पुष्कराद्यैः । नित्यं प्रयाति परमामृततो-
 यरूपा या तां नमाम्यघहरीं वरदां वित-
 स्ताम् ॥ ५२ ॥ ये त्वां प्रभातसमये सत-
 तं स्मरन्ति भावप्रहृष्टमनसा भवमोक्षल-
 क्ष्मीम् । तेषां सदा भवति निर्मलदेहका-
 न्तिस्त्वां नौमि पापशमनीं वरदां वितस्ता-
 म् ॥ ५३ ॥ सन्तः शंसन्त्यमुत्र त्रिजगति
 जगतीमण्डलं सारभूतं तत्रापि क्षमाधरं तं
 त्रिभुवनजननी जन्मने यं प्रपेदे । तत्रा-
 प्याहुः शुभानां विघटितविपदां वेश्म क-
 श्मीरदेशं त्वं यत्रानुग्रहार्थं प्रवहसि भ-
 विनामों नमस्ते वितस्ते ॥ ५४ ॥ गङ्गे त्रै-
 लोक्यसारे सकलसुरवधूधौतविस्तीर्णतो-
 ये पुण्ये ब्रह्मस्वरूपे हरिचरणरजोहारिणि
 स्वर्गमार्गे । प्रायश्चित्तं परं नस्तवज्जलक-
 णिकाब्रह्महत्याद्यघानां कस्त्वां स्तोतुं स-

मर्थस्त्रिजगदघहरे देवि गङ्गे प्रसीद ॥ ५५ ॥
 गङ्गैव मुक्तिदा क्षेत्रे गङ्गा किल्बिषनाशिनी ।
 त्रैलोक्यवरदे गङ्गे हरिगङ्गे नमोस्तु ते ॥ ५६ ॥
 हरतीयं महापापं गङ्गेश्वरसमुद्भवा । मातृ-
 पितृहिते गङ्गे हरिगङ्गे नमोस्तु ते ॥ ५७ ॥
 दृष्ट्वा जन्मशताधर्मं स्पृष्ट्वा जन्मशतत्रयम् ।
 स्नाता जन्मसहस्रं च हन्ति गङ्गा कलौयुगे
 ॥ ५८ ॥ अन्नपूर्णे सदा पूर्णे शङ्करे प्राणव-
 ल्लभे । ज्ञानवैराग्यसम्पूर्णे भिक्षां देहि न-
 मोस्तु ते ॥ ५९ ॥ नमः कल्याणदे देवि न-
 मः शङ्करवल्लभे । नमो भक्तिप्रदे देवि अ-
 न्नपूर्णे नमोस्तु ते ॥ ६० ॥ नित्यानन्दक-
 री वराभयकरी सौन्दर्यरत्नाकरी निर्धूता-
 खिलघोरपावनकरी प्रत्यक्षमाहेश्वरी । प्रा-
 लेयाचलवंशपावनकरी काशीपुराधीश्वरी
 भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णे

श्वरी ॥ ६१ ॥ योगानन्दकरी रिपुक्षयकरी
धर्मैकनिष्ठाकरी चन्द्रार्कानलभासमानलह-
री त्रैलोक्यरक्षाकरी । सर्वैश्वर्यकरी तपःफ-
लकरी काशीपुराधीश्वरी भिक्षां देहि कृ-
पावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ६२ ॥

उर्वी सर्वजनेश्वरी हिमवतो माता कृपासा-
गरा नारीनीलसमानकुन्तलधरी नित्या-
न्नदानेश्वरी । सर्वत्राणकरी सदा सुखकरी
काशीपुराधीश्वरी भिक्षां देहि कृपावलम्ब-
नकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ६३ ॥

(दुर्गे स्मृ-
ता हरसि भीतिमशेषजन्तोः स्वस्थैः स्मृ-
ता मतिमतीव शुभां दधासि । दारिद्र्यदुः-
खभयहारिणि का त्वदन्या सर्वोपकारकर-
णाय दयार्द्रचित्ता ॥ ६४ ॥ या द्वादशा-
र्कपरिमण्डितमूर्तिरेक सिंहासनस्थितिम-
तीमुरगैर्वृतां च । देवीमनजगतिमीश्वरतां

प्रपन्नां तां नौमि भर्गवपुषं परमार्थराज्ञीम्
 ॥ ६५ ॥ उद्यद्दिवाकरसहस्ररुचिं त्रिनेत्रां
 सिंहासनोपरिगतामुरगोपवीताम् । खड्गा-
 म्बुजाढ्यकलशामृतपात्रहस्तां राज्ञीं भजा-
 मि विकसद्ददनारविन्दाम् ॥ ६६ ॥ यत्पा-
 दपङ्कजतलेऽमरमूर्धमौलिन्यस्तेन्द्रनीलमणि-
 सन्ततयः पतन्ति । किञ्जल्कपानरतमुग्धम-
 धुव्रतत्वं राज्ञी सदा भगवती जननीव नोऽ-
 व्यात् ॥ ६७ ॥ शीतांशुबालार्ककृशानुनेत्रां
 चतुर्भुजामेणत्वगासनस्थाम् । शङ्खाब्जशू-
 लासिधरां महेशीं राज्ञीं भजेऽहं तुहिनाद्रि-
 रूपाम् ॥ ६८ ॥ स्मृतैवान्तर्गतं पुंसां हर-
 न्ती सकलं मलम् । जयत्येषा महाराज्ञी
 भक्तानां कामदायिनी ॥ ६९ ॥ त्रिजगन्मो-
 हने ईड्ये सिद्धिर्गुणतसद्गुणे । नमोस्तु ते
 महाराज्ञि पाहि मां शरणागतम् ॥ ७० ॥

शेषाशेषमुखागणयगुणे गुणगणप्रिये । नमो-
 स्तु ते महाराज्ञि पाहि मां शरणागतम् ॥
 ७१ ॥ सुरासुरनरसिद्धवन्दनीयपदाम्बुजे ।
 नमोस्तु ते महाराज्ञि पाहि मां शरणागतम्
 ॥ ७२ ॥ चराचरजगत्सृष्टिस्थितिसंहारका-
 रिणि । नमोस्तु ते महाराज्ञि पाहि मां श-
 रणागतम् ॥ ७३ ॥ भक्तकल्पलतेऽनल्पवा-
 द्याधुर्यजितामृते । नमोस्तु ते महाराज्ञि पा-
 हि मां शरणागतम् ॥ ७४ ॥ ब्रह्माविष्णुम-
 हेशानवन्दिते गिरिनन्दिनि । नमोस्तु ते
 महाराज्ञि पाहि मां शरणागतम् ॥ ७५ ॥
 भक्तानां भीमसंसारपारावारप्रतारिणि । न-
 मोस्तु ते महाराज्ञि पाहि मां शरणागतम्
 ॥ ७६ ॥ निर्गुणे निष्क्रिये नित्ये सच्चिदा-
 नन्दरूपिणि । नमोस्तु ते महाराज्ञि पाहि
 मां शरणागतम् ॥ ७७ ॥ राज्ञीस्तोत्रान्दिनं

पुण्यं त्रिसन्ध्यं प्रयतः पठन् ॥ असंशयं वि-
 शेषेण वश्येदखिलं जगत् ॥ ७८ ॥ दुर्गा
 त्वां च सरस्वतीं भगवतीं ज्वाला मुखीं शा-
 रदां राज्ञीं शारिकया युतामघहरीं त्वां भद्र-
 कालीं शिवाम् । वागीशीं त्रिपुरां तथैव
 समयां पीठेश्वरीं सिद्धिदां गायत्रीं कम-
 लासनस्य वनितां श्रीकुब्जिकां कालिकाम्
 ॥ ७९ ॥ उद्यच्चन्द्रकलावतांसिताशिखां क्रीं-
 कारवर्णोज्ज्वलां श्यामां श्याममुखीं रवीन्दु-
 नयनां क्रीवर्णरक्ताम्बराम् । भैवीजाङ्कित-
 मानसां श्वगतां नीलाम्बरोद्भासितां स्वा-
 हालङ्कृतसर्वगात्रलतिकां भैभद्रकालीं भजे
 ॥ ८० ॥ श्यामां श्याममुखीं विलोलवपुषं
 सत्कोटराचीं शिवां विंशत्युत्तररूपिणीं म-
 धुमदोन्मत्तां च रक्ताम्बराम् । ब्रह्ममुण्ड-
 शिवादिविष्णुरशनाहस्तामनोज्ज्वला प्र-

तस्यां हृदयाम्बुजे भगवतीं भैभद्रकालीं
 भजे ॥ ८१ ॥ गौराङ्गीं धृतपङ्कजां त्रिनय-
 नां श्वेताम्बरां सिंहगां चन्द्रोद्भासितशेख-
 रां स्मितमुखीं धुर्या वहन्तीं धुरमः । वि-
 ष्णवन्द्यप्रणताकृतिं च त्रिदशैः सम्पूजितां-
 घिद्वयीं गौरीं मानसपङ्कजे भगवतीं भक्ते-
 ष्टदां तां भजे ॥ ८२ ॥ ऐन्दव्या कलया व-
 तंसितशिरोविस्तारिनादात्मकं तद्रूपं जन-
 नि स्मरामि परमं सन्मात्रमेकं तव । यत्रो-
 देति पराभिधा भगवती भासां हि तासां
 पदं पश्यन्तीमनु मध्यमा विहरति स्वैरं हि
 सा वैखरी ॥ ८३ ॥ कस्मादम्ब विलम्बसे
 कुरु कृपां केनापि रूपेण मे जिह्वाग्रे वस स-
 न्निधेहि हृदये वाग्देवि तुभ्यं नमः । तन्नि-
 र्यान्तु ममास्यकुञ्जकुहराद्यासदिभूपोतिर-
 स्कारिण्यो रसपूरबन्धुरतया चेतो हरन्त्यो

गिरः ॥ ८४ ॥ बालाकार्युतभास्वरां त्रिन-
 यनां मन्दस्मितोद्यन्मुखीं राजचन्द्रकला-
 धरां सुकवरीपुष्पालिवृन्दाकुलाम् । कस्तू-
 रीतिलकां घनस्तनभरां पाशांकुशवैक्ष्व-
 कोदण्डं कुसुमेषुमेव दधतीं हस्ताम्बुज-
 स्तां भजे ॥ ८५ ॥ सौवर्णाम्बुजमध्यगां
 त्रिनयनां सौदामिनीसन्निभां शङ्खं चक्रव-
 राभयानि दधतीमिन्दोः कलां विभ्रती-
 म् ग्रैवेयाङ्गदहारकुण्डलधरामाखण्डलाद्यैः
 स्तुतां ध्यायेद्विन्द्यानिवासिनीं शशिमुखीं
 पार्श्वस्थपञ्चाननाम् ॥ ८६ ॥ श्यामाङ्गीं
 शशिशेखरां निजकरैर्दानं च रक्तोत्पलं र-
 त्नाढ्यं चषकं परं भयहरं संविभ्रतीं शाश्व-
 तीम् । मुक्ताहारलसत्पयोधरघटीं नेत्रत्र-
 योल्लासिनीं वन्देऽहं हरिपूजितां हरवधूं र-
 क्तारविन्दस्थिताम् ॥ ८७ ॥ वक्त्रकनवि-

राजितां त्रिनयनैर्युग्मादिषट्त्रिंशता बाहू-
 ङ्गामिमहायुधोद्यतकराम्भोजैश्च सिंहास-
 नाम । विश्वद्रुज्जहिषासुरस्य हृदयं शूलेन
 निभेदिनीं दुर्गाख्यां प्रणमामि लोकजन-
 नीं त्वां रक्तगौरद्युतिम् ॥ ८८ ॥ मातर्मे म-
 धुकैटभोग्रमहिषप्राणापहारोद्यते हेलानि-
 र्मितधूम्रलोचनवधे हे चण्डमुण्डार्दिनि ।
 निःशेषीकृतरक्तबीजदलिनि नित्यं निसु-
 म्भापहे सुम्भध्वंसिनिसंहराऽशु दुरितं दुर्गे
 नमस्तेऽम्बिके ॥ ८९ ॥ आदिक्षान्तमऽह-
 निर्निशं तु नदती या शब्दराशिस्तथा पश्य-
 न्तीत्युत मध्यमा खलु परा तस्याः परा वै-
 खरी । सर्वप्राणिशयाखिलार्तजननी त्वे-
 का चतुर्धा स्थिता मातः सा त्वमचिन्त्यरू-
 पमहिमा वागीश्वरीत्युच्यसे ॥ ९० ॥ चा-
 पं पञ्चशरान्स्रणिं विषधरं दोर्भिश्चतुर्भिः

सदा बिभ्रत्यद्भुतरूपरक्तविभवैरेकानना स-
 र्वदा । देयान्नोऽथ सदाशिवस्थविलसद्रक्ता-
 ब्जसंस्था सदा देवी श्रीत्रिपुरा पुरारिनि-
 रता सम्यग्वरं भूतये ॥ ६१ ॥ बालामि-
 न्दुकलावतंसितशिखां सूर्येन्दुवह्नीक्षणां
 मालापुस्तकचापपाशयुगलं दोर्भिर्वहन्तीं
 सदा : उद्यत्सूर्यसहस्रदीप्तिसदृशीं स्मेरा-
 ननाम्भोरुहां ध्यायेऽहं त्रिपुरां परां भगव-
 तीं त्रैलोक्यरक्षापराम् ॥ ६२ ॥ मातः श्री-
 त्रिपुरे परात्परतरे देवि त्रिलोकीमहासौ-
 न्दर्यार्णवमन्थनोद्भवसुधाप्राचुर्यवर्णोज्ज्व-
 लम् । उद्यद्भानुसहस्रनूतनजपापुष्पप्रभं
 ते वपुः स्वान्ते मे स्फुरतु त्रिलोकनिलयं
 ज्योतिर्मयं वाङ्मयम् ॥ ६३ ॥ रक्ताब्धौ र-
 त्पान्ते रविदलकमलाम्ब्यन्तरे सन्निपराणां
 रक्ताङ्गी रत्नमौलिं स्फुरितशशिकलां स्मेर-

वक्त्रां त्रिनेत्राम् । बीजापूरेषु पाशांकुशमदन-
 धनुःसत्कपालानि हस्तैर्विभ्राणामानताङ्गीं
 स्तनभरभरणादऽम्बिकामाश्रयामः ॥ ६४
 चापं पाशांकुशसरसिजान्यंऽकुशं पुष्पवा-
 णान्विभ्राणां तां करसरसिजै रत्नमौलिं
 त्रिनेत्राम् । हेमाब्जाभां कुचभरनतां रत्न-
 मञ्जीरकाञ्चीग्रैवेयाद्यैर्विलसिततनुं भाव-
 येच्छक्तिमाद्याम् ॥ ६५ ॥ चन्द्रार्कानलको-
 टिनीरदरुचिं पाशांकुशौ चाऽशुगान्मुण्डं
 खड्गमऽभीतिमीश्वरवरं हस्ताम्बुजैरष्टभिः ।
 कामेशानशिवोपरिस्थितपदां त्र्यक्षां वहन्तीं
 परां श्रीचिन्तामणिमन्त्रराजवपुषं ध्याये-
 न्महाषोडशीम् ॥ ६६ ॥ त्र्यर्णात्र्यश्रानिवि-
 ष्टमूर्तिरधिका मुद्रात्रयोद्भासिता या धत्तेऽ-
 कुशपाशबाणनिचयं चापं चतुर्भिर्भुजैः ।
 देवाभिस्तस्याभिस्तथाष्टाभरथा दिग्दग्म-

नुख्यातिभिर्वस्वष्टप्रमिताभिरष्टभिरथो जी
 याज्जगन्मातृका ॥ ६७ ॥ प्रसीद परदेव-
 ते मम हृदि प्रभूतं तमो विदारय दरिद्रतां
 दलय देहि सर्वज्ञताम् । विधेहि करुणानि-
 धे चरणपद्मयुग्मं स्वकं विदारितजरामृतिं
 त्रिपुरसुन्दरि श्रीशिवे ॥ ६८ ॥ या बह्नी-
 न्दुदिवाकराक्षिमधुरा या रक्तपद्मासना र-
 त्नाकल्पविराजितांगिलतिका बालेन्दुचूडो-
 ज्ज्वला । अक्षसृक्कृष्णिपाशपुस्तककरा
 या बालभानुप्रभा तां वन्दे सुरसिद्धवन्दि-
 तपदामिष्टार्थसिद्ध्यै सदा ॥ ६९ ॥ श-
 ब्दात्मिकासि विमलर्ग्यजुषां निदानमुद्गी-
 थरम्यपदपाठवतां च साम्नाम् । देवि त्र-
 यी भगवती भवभावनाय वार्तासि सर्व-
 जगतां परमार्तिहत्री ॥ १०० ॥ ते सम्मता
 जनपदेष धनानि तेषां तेषां यशांसि न च

सीदति बन्धुवर्गः । धन्यास्त एव निभृता-
 त्मजभृत्यदारा येषां सदाऽभ्युदयदा भव-
 ती प्रसन्ना ॥ १०१ ॥ धर्म्याणि देवि सकला-
 नि सदैव कर्माण्यत्यादृतः प्रतिदिनं सुकृ-
 तीकरोति । स्वर्गं प्रयाति च ततो भवती-
 प्रसादाल्लोकद्वयेऽपि फलदा ननु देवि तेन
 ॥ १०२ ॥ देवि प्रसादपरमा भवती भवा-
 य सद्यो विनाशयति कोपवती कुलानि । वि-
 ज्ञातमेतदऽधुनैव यदस्तमेतन्नीतं बलं सु-
 विपुलं महिषासुरस्य ॥ १०३ ॥ ईषत्सहा-
 समऽमलं परिपूर्णचन्द्रविम्बानुकारि कन-
 कोत्तमकान्ति कान्तम् । अत्यद्भुतं प्रहृ-
 मात्तरुषा तथापि वक्त्रं विलोक्य सहसा
 महिषासुरेण ॥ १०४ ॥ दृष्ट्वापि देवि कुपि-
 तं भ्रुकुटीकरालमुद्यच्छशाङ्गसदृशच्छवि य-
 न्न सद्यः । प्राणान्मुमाच महिषस्तदताव

चित्रं कैर्जीव्यते हि कुपितान्तकदर्शनेन
 ॥ १०५ ॥ तनीयांसं पांसुं तव चरणपङ्केरु-
 हभवं विरिञ्चिः सञ्चिन्वन्विरचयति लोका-
 नविकलम् । वहत्येनं शौरिः कथमपि सह-
 स्त्रेण शिरसां हरः संक्षुभ्येनं भजति भ-
 सितोद्धूलनविधिम् ॥ १०६ ॥ अविद्याना-
 मन्तस्तिमिरमिहिरोदीपनकरी जडानां चै-
 तन्यस्तवकमकरन्दस्रुतिसिरा । दरिद्रा-
 णां चिन्तामणिगुणानिका जन्मजलधा नि-
 मग्नानां दंष्ट्रा मुररिपुवराहस्य भवती ॥
 १०७ ॥ त्वदन्यः पाणिभ्यामभयवरदो दै-
 वतगणस्त्वमेका नैवासि प्रकटितवराभी-
 त्यभिनया । भयात्त्वातुं दातुं वरमपि च
 वाञ्छासमधिकं शरण्ये लोकानां तव हि
 चरणावेव निपुणौ ॥ १०८ ॥ सुधासिन्धो-
 र्मध्यं सुरविटापिवाटीपरिवृत माण्डोप नी-

पोषवनवति चिन्तामणिगृहे । शिवाकारे
मञ्चे परमशिवपर्यङ्कनिलयां भजन्ति त्वां
धन्याः कति च न चिदानन्दलहरीम् ॥

१०६ ॥ भवानि त्वं दासे मयि वितर दृष्टिं

सुकृणामिति स्तोतुं वाञ्छन्कथयति भ-
वानि त्वमिति यः । तदैव त्वं तस्मै दिश-

सि निजसायुज्यपदवीं मुकुन्दब्रह्मेन्द्रस्फु-
टमुकुटनीराजितपदाम् ॥ ११० ॥ सुधाम-

प्यास्वाद्य प्रतिभयजरामृत्युहरिणीं विप-
द्यन्ते विश्वे विधिशतमखाद्या दिविषदः ।

करालं यत्त्वेडं कवलितवतः कालकलना न
शम्भोस्तन्मूलं तव जननि ताटङ्कमहिमा

॥ १११ ॥ षट्चक्रम् ॥ तडित्कोटिज्योति-

र्युतिदलितषड्ग्रन्थिगहनं प्रविष्टं स्वाधारं

पुनरपि सुधावृष्टिपुष्पा । किमप्यष्टात्रिंश-

त्किरणसकलीभूतमनिशं भजे धामश्यामं

कुचभरनतं बर्बरकचम् ॥ ११२ ॥ चतुष्प-
 त्रान्तः षड्दलभगपुटान्तस्त्रिवलयस्फुरद्वि-
 द्युद्बहिद्युमणिनियुताभद्युतियुते । षडश्रं
 भित्त्वादौ दशदलमथ द्वादशदलं कलाश्रं
 च द्वयश्रं गतवति नमस्ते गिरिसुते ॥ ११३ ॥
 प्रकाशानन्दाभ्यामऽविदितचरीं मध्यपद-
 वीं प्रविश्यैतद्वृन्दं रविशशिसमाख्यं कवल-
 यन् ! प्रविश्योर्ध्वं नादं लयदहनभस्मी-
 कृतकुलः प्रसादात्ते जन्तुः शिवमकुलमऽम्ब
 प्रविशति ॥ ११४ ॥ महीं मूलाधारे कमऽ-
 पि मणिपूरे द्रुतवहस्थितिं स्वाधिष्ठाने ह-
 दि मरुतमाऽऽकाशमुपरि । मनोपि भ्रूमध्ये
 सकलमपि भित्त्वा कुलपथं सहस्रारे पद्मे स-
 ह रहसि पत्या विहरसि ॥ ११५ ॥ यत्पदप-
 त्रं कमलमुदितं तस्य या कर्णिकारुणा यो-
 निस्तस्याः प्रथितमुदरे यत्तदोद्गारपीठम् ।

तस्मिन्नऽन्तः कुचभरनतां कुण्डलीतः प्रवृ-
 त्तां श्यामाकारां सकलजननीं सन्ततं भा-
 वयामः ॥ ११६ ॥ मूलालवालकुहरादुदिता
 भवानि निर्भिद्य षट्सरसिजानि तडिल्लते-
 व । भूयोपि तत्र विशसि ध्रुवमण्डलेन्दुनि-
 ष्यन्दमानपरमामृततोयरूपा ॥ ११७ ॥ का-
 लाग्निकोटिरुचिमऽम्ब षडध्वशुद्धावाऽऽप्रा-
 वनेषु भवतीमऽमृतौघवृष्टिम् । श्यामां घन-
 स्तनतटां सकलीकृतौ च ध्यायन्त एव ज-
 गतां गुरवो भवन्ति ॥ ११८ ॥ श्रीमत्सु-
 राऽसुराराध्यचरणाम्भोरुहद्वयीम् । चराच-
 रजगद्धात्रीं चण्डिकां प्रणमाम्यहम् ॥ ११९ ॥
 अरिशङ्खकृपाणखेटबाणान्सुधनुःशूलकत-
 र्जनीं दधाना । भवतां महिषोत्तमाङ्गसंस्था
 नवदूर्वासदृशी श्रियेऽस्तु दुर्गा ॥ १२० ॥
 रक्ताम्बरां सिंहगतां स्मितास्यां पाशांकुशौ

नैकवटीं दधानां । विद्यां शूलं पङ्कजं वै व-
 हन्तीं ध्यायामि त्वां देवदेवीमऽपणाम् ॥
 १२१ ॥ सृष्टौ संस्थापनाय त्वऽपहरणविधौ
 मोहनेऽनुग्रहेपि सर्वेषामऽर्गलानां निजम-
 हिमवशादक्रमेणैव याऽलम् । नित्यं क्रीडा-
 प्रसक्ता रचयति सकलं स्वात्मशक्त्या प्रप-
 श्वं सा नस्त्राणाय भूयादऽभिमतफलदा भ-
 द्रकाली च काली ॥ १२२ ॥ कालाम्बुवाह-
 द्युतिमिन्दुवक्त्रां तारावलीशोभिपयोधरा-
 ळ्याम् । कपालपाशांकुशशूलहस्तां नीला-
 म्बरां यामवतीं नमामि ॥ १२३ ॥ खड्गं च-
 क्रगदेषुचापपरिघाञ्छूलं भुसण्डीं शिरः-
 शङ्खं सन्दधतीं करैस्त्रिनयनां सर्वाङ्गभूषा-
 वृताम् यामऽस्तौत्स्वपिते हरौ कमलजो ह-
 न्तुं मधुं कैटभं नीलाश्मद्युतिमाऽऽस्यपाद-
 दशकां सव महाकालिकाम् ॥ १२४ ॥ अ-

क्षत्रवपरशू० (४१ श्लो०) १२५ ॥ उद्यद्भानुसह-
 स्त्रकान्तिमऽरुणचौमां शिरोमालिकां रक्ता-
 लिप्तपयोधरां जपघटीं विद्यामऽभीतिं वरम्
 हस्ताब्जैर्दधतीं त्रिनेत्रविलसद्वक्त्रारविन्द-
 श्रियं देवीं बद्धहिमांशुरत्नमुकुटां वन्दे स-
 मन्दस्मिताम् ॥ १२६ ॥ कालाभ्राभां कटा-
 चैरऽरिकुलभयदां मौलिवद्धेन्दुलेखां शङ्ख-
 चक्रं कृपाणीं त्रिशिखमपिकरैरुद्धहन्तीं त्रि-
 नेत्राम् । सिंहस्कन्धाधिरूढां त्रिभुवनमखि-
 लं तेजसा पूरयन्तीं ध्यायेद्दुर्गां जयाख्यां
 त्रिदशपरिवृतां सेवितां सिद्धिकामैः ॥
 १२७ ॥ घण्टाशूलहलानि शङ्खमुसुले च-
 क्रं धनुः सायकं हस्ताब्जैर्दधतीं घनान्त-
 विलसच्छीतांशुतुल्यप्रभाम् । गौरीदेहसमु-
 द्भवां त्रिजगतामाधारभूतां महापूर्वमित्र-
 सरस्वतीमनु भजे सुम्भादिदैत्यादिनीम् ॥

१२८ ॥ सिंहस्था शशिशेखरा मरकतप्रख्या
 चतुर्भिर्भुजैः शङ्खं चक्रधनुःशरांश्च दधती
 नेत्रैस्त्रिभिः शोभिता । आमुक्ताङ्गुदहारक-
 ङ्कणारणत्काञ्चीकरणनूपुरा दुर्गा दुर्गतिहा-
 रिणी भवतु नो रत्नोल्लसत्कुण्डला ॥ १२९
 ध्यायेयं रत्नपीठे शुककलपठितं शृण्वतीं
 श्यामलाङ्गीं न्यस्तैकाग्रिं सरोजे शशिशकल-
 धरां वल्लकीं वादयन्तीम् । कल्हाराबद्धमा-
 लानियमितविलसच्चूलिकां रक्तवस्त्रां मा-
 तङ्गीं शङ्खपात्रां मधुमदविवशां चित्रकोद्भा-
 सिभालाम् ॥ १३० ॥ नागाधीश्वर० (४२श्लो०)
 ॥ १३१ ॥ बन्धूककाञ्चननिभं रुचिराक्षमा-
 लां पाशाङ्कुशौ च वरदं निजबाहुदण्डैः ।
 विश्राणमिन्दुशकलाभरणं त्रिनेत्रमर्धा-
 ष्विकेशमनिशं वपुराश्रयामि ॥ १३२ उत्त-
 महमरुचरा रावचन्द्रवाहिन्या धनुःशरयु-

ताकुशकामपाशान् । रम्यैर्भुजैश्च दधती
 शिवशक्तिरूपां कामेश्वरीं हृदि भजामि
 धृतेन्दुलेखाम् ॥ १३३ ॥ उद्यदिनद्युतिमि-
 न्दुकिरीटां तुङ्गकुचां नयनत्रययुक्ताम् । स्मे-
 रमुखीं वरदांकुशपाशाऽभीतिकरां प्रभजे
 भुवनेशीम् ॥ १३४ ॥ विद्युद्धामसमप्रभां मृ-
 गपतिस्कन्धस्थितां भीषणां कन्याभिः क-
 रवालखेटविलसद्भस्ताभिरासेविताम् । ह-
 स्तैश्चक्रगदासिखेटविशिखांश्चापं गुणं तर्ज-
 नीं विभ्राणामनलात्मिकां शशिधरां दुर्गां
 त्रिनेत्रां स्मरे ॥ १३५ ॥ बालार्कमण्डला-
 भासं चतुर्बाहुं त्रिलोचनाम् । पाशांकुश-
 शरांश्चापं धारयन्तीं शिवां भजे ॥ १३६ ॥
 पद्मासनस्थां ० (३७श्लो०) ॥ १३७ ॥ ये भावय-
 न्त्यमृतवाहिभिरंशुजालैराप्यायमानभुव-
 नां ऽमृतेश्वरीं त्वाम् । ते लङ्घयन्ति नन-

मातरलङ्घनीयां ब्रह्मादिभिः सुरवरैरपि का-
 लकक्ष्याम् ॥ १३८ ॥ शर्वाणि सर्वजनव-
 न्दितपादपद्मे पद्मच्छदच्छविविडम्बितने-
 त्रलक्ष्मि । निष्पापमूर्तिजनमानसराजहंसि
 हंसि त्वमाऽऽपदमऽनेकविधां जनस्य १३९
 तव न का किल न स्तुतिरम्बिके सकलश-
 ब्दमयी किल ते तनुः । निखिलमूर्तिषु मे
 भवदन्वयो मनसिजासु बहिष्प्रसरासु च
 ॥ १४० ॥ इति विचिन्त्य शिवे शमिताऽशि-
 वे जगति जातमयत्नवशादिदम् । स्तुतिज-
 पार्चनचिन्तनवर्जिता न खलु का च न का-
 लकलास्ति मे ॥ १४१ ॥ रोगानशेषानऽप-
 हंसि तुष्टा पुष्पासि कामान्सकलानऽभीष्टा-
 न् । त्वामाश्रितानां न विपन्नराणां त्वामा-
 श्रिता ह्याश्रयतां प्रयान्ति ॥ १४२ ॥ पूर्वो-
 न्दोः शकलैरिवाति बहलैः पीयूषपूरैरिव

क्षीराब्धेर्लहरीभरैरिव सुधापङ्क्तस्य पिण्डैरि-
 व । प्रालेयैरिव निर्मितं तव वपुर्ध्यायन्ति
 ये श्रद्धया चित्तान्तर्निहतातितापविपदस्ते
 सम्पदं विभ्रति ॥ १४३ ॥ कृपापाङ्गालोकं
 वितर तरसा साधुचरिते न ते युक्तोपेक्षा
 मयि शरणदीक्षामुपगते । न चेदिष्टं दध्या-
 दऽनुपदमऽहो कल्पलतिका विशेषः सामा-
 न्यैः कथमितरवल्लीपरिकरैः ॥ १४४ ॥ अ-
 यः स्पर्शं लग्नं सपदि लभते हेमपदवीं य-
 था रथ्यापाथः शुचि भवति गाङ्गौघमिलि-
 तम् । तथा तत्तत्पापैरतिमलिनमन्तर्यदि
 मम त्वयि प्रेम्णासक्तं कथमिव न जायेत
 विमलम् ॥ १४५ ॥ आलम्बाज्जनानि त्व-
 दीयचरणाम्भोजद्वयस्यासकृद्वर्णालघुना
 मया सुरगणा व्रीडास्पदं प्रापिताः । यौ-
 दासीन्यमथो समाश्रयसि चेद्देवाहते त्वं

मयि केषां वा वदनं कथं वद शिवे पश्या-
 म्यनालम्बनः ॥ १४६ ॥ तत्त्वातत्त्वविशार-
 दे भगवति श्रीशारदे शारदे मातर्भारति
 तत्तमोऽपनय मेऽमेयप्रमासिद्धिदे । संश-
 क्यं विनियन्तुमल्पमपि यन्नो पुष्पदन्ता-
 दिभिर्येनायं क्षपितान्तरायनिचयो निःश्रे-
 यसं प्राप्नुयाम् ॥ १४७ ॥ यदुन्मीलनयुक्त्यै-
 व विश्वमुन्मीलति क्षणात् । तामभीष्टफ-
 लोदारकल्पवल्लीं शिवां भजे ॥ १४८ ॥ र-
 क्षणीयं वर्धनीयं बहुमान्यमिदं प्रभो । सं-
 सारदुर्गतिहरं भवद्भक्तिमहाधनम् ॥ १४९ ॥
 प्रथमं शैलपुत्रीति द्वितीयं ब्रह्मचारिणी तृ-
 तीयं चण्डघण्टीति कूष्माण्डेति चतुर्थक-
 म् । पञ्चमं स्कन्दमातेति षष्ठं कात्यायिनी-
 ति च सप्तमं कालरात्रीति महागौरीति चा-
 ष्टमम् नवमं सिद्धिधात्रीति नव दुर्गाः प्र-

(५०)
कीर्तिताः ॥ १५० ॥ ओं सुभगायै विद्महे
काममालिन्यै धीमहि तन्नो दुर्गा प्रचोदया-
त् ॥ ३ ॥ श्री ईश्वर उवाच । :-

‘महाविद्या जगन्माता’
इत्यादि भवानीसहस्रनाम प्रारम्भः ।

इति श्रीरत्नमालायां श्रीदेवीस्तुतिः
समाप्ता
भक्तानां शुभाय भूयात् ॥

PRINTED AND PUBLISHED FOR
P. VISHI NATH & SONS, PHOTOGRAPHERS
AT THE " KASHMIR PRATAP STEAM PRESS "
SRINAGAR. No. 1501